

Tartumaa raamatukoguhoidjate meele- ja häälekandja

Meie Leht

Nr. 1 (8) 21. märts 2005

Kõrvekülas peetakse taas laste raamatupidu

Tartumaa lapsesõbralikele raamatukoguhoidjatele ja lugemishuvilistele lastele on olnud juba neljal aastal kõigiti usaldusväärseks kevadekuulutajaks aprilli algul Kõrvekülas teoks saav meeleolukas lasteraamatupäev.

Tänavusel Tartumaa laste raamatupühäl on tähelepanu keskmes taanlasest muinasjutukuningas **Hans Christian Andersen**, kelle sünnist möödub 2. aprillil kaks sajandit.

Reedel, 1. aprillil kella 11ks Tartu vallamaja hoones asuvasse Kõrveküla raamatukokku saabujaid ootab juba fuajees üllatus – **tulijaid tervitavad** Hans Christian Andersen ja Lumekuninganna.

Raamatupeo kava on mitmekesine. Kell 11.05 antakse vallamaja saalis **peokõne** pidamise au Henrik Andersenile (Taani Kultuuri Instituut), kes tutvustab Hans Christian Anderseni elu ja loomingu. Volikogu saali kogunevad samal ajal **viktoriinivõistkonnad**, et mõõta teadmisi kuulsa muinasjutuvestja elu ja loomingu seonduvate faktide tundmises.

Kell 11.55 tehakse vallamaja saalis kokkuvõtte talvel toimunud **jutuvõistlustest** ja kuulatakse parimaid jutte autorite esituses. Kell 12.10 pakuvad silmarõõmu Tammistu raamatukogu **tantsulapsed** – ettekandele tuleb “Neljapäevane unejutt Anderseni ainetel”. Kell 12.20 antakse

peolistele aega **maiustamiseks** ja **näitustega tutvumiseks**.

Kell 12.40 kogunevad peovõõrad taas vallamaja saali, kus saab vaadata **näidendit** “Pöial-Liisi” (Saadjärve Looduskeskus) ja kuulata kokkuvõtet talviste **kunstivõistluste** tulemustest. Kell 13.10 esitavad Lohkva raamatukogu etlejad **instseeneringu** “Kuldlindu püüdmas”, mis kajastab H.C. Anderseni elu.

Vedu, Äksi, Kõrveküla raamatukogude poolt korraldatav vägev muinasjutupidu lõpetatakse kell 14 **võitjate autasustamisega**.

Toivo Ärtis

TASUB TEADA: Rahvatarkuse varasalves on hoiatav tõdemus, et kui külm kevadel õied ära võtab, siis võtab ta sügisel vilja ära.

Kevad

*Imelikult astub alla
kevad kellukesi tilistades,
paneb aralt maale ühe talle,
teine jalg jääb õhku kumisema.
Ning siis läheb rõõmsalt vilistades,
ikka õhus üks ja teine maas,
järgi viliseb ja õitseb aas,
hakkab kõikjal särama ja sumisema.
Henrik Visnapuu*

Vanarahva tähelepanekuid

*Näed valget liblikat kevadel esiti, siis on vaenuline elu; näed kirju — kirju elu; näed musta — murelik elu; näed kollast — kõige parem elu.

*Kes kevadel laisk, see kogu aasta laisk.

*Mida rohkem halled kevadel maas, seda rohkem vilja sügisel salves.

Tartumaa raamatukoguhoidjad kohtusid kaitseväge peainspektori kolonelleitnant Einar Laignaga

Alatskivi raamatukoguhoidja Anne Freienthal: “Usun, et paljud meist nautisid Einar Laigna esinemist ja vaatavad enda ümber nüüd lahtisemate silmadega.” *Järg lk 2.*

Raamatuhvi liitis ja liigutas tartumaalasi

Aasa Sulg meenutab, kuidas segastel seitsmekümnendatel ja kaheksakümnendatel tegutses Tartumaal kaks omapärast raamatuseeltsi – “Pähik” ja “Iva” –, mille põhitegevuseks oli korraldada kohtumisi kirjanike ja teiste kultuuritegelastega. *Järg lk 8.*

Maailm on rikas ja kuulub meile kõigile

Raamatukoguhoidjad kohtusid kaitseväge peainspektori kolonelleitnant Einar Laignaga

Mõttehetk

Mind valdab ebakindlus, kui pean kirjutama nii hoomamatust ja mitmekülgsest inimesest, kellest ma, häbi küll, enne veebruariseminari õieti midagi ei teadnudki.

Küsitlesin praegu koolimajas mitmeid töötajaid ja enamusele ei öelnud Einar Laigna nimi midagi. Aga need, kellele ütles, olid tema teadmistest, elufilosoofiast ja silmaringist vaimustuses. Usun, et ka meie kolleegid ei jätnud see esinemine külmaks – kas positiivselt või negatiivselt, see oleneb juba inimesest.

Panen kirja väikese osa neist mõtetest, mis mulle meelde jäid ja olulised tundusid.

Põhiküsimus – kas eestlane jääb ellu sellisena nagu ta aastasadu on olnud? Taasiseseisvuse aeg on meie vaimu ja moraalil rohkem nüristanud kui okupatsiooni-aeg kokku. Inimlikud väärtused nagu abielu, lähisuhted, üksteisemõistmine on devalveerunud. Toimub kapseldumine oma kitsasse maailma, otsime vaid meelelahu-

tust ja lõbu. (Vahelepõikena Maimu Bergi mõtted Päevalehest – kas iseseisvuspäeva tähistamine ongi õhtul üksmeelselt aasta kestel Kroonika lehekülgedel nähtu ülevaatamine televisioonist? Ja küsimus minult – paljud meist EI vaadanud?)

Meie elu kontrollivad pangad, arvutid ja massimeedia. Perre muretsetakse kallid autod, aga mitu last? Minevik ja traditsioonid on paljudel ununenud. Nendest tulenevalt on ka keel ja kultuur tähtsusetud – need pole praktiliselt vajalikud, rääkimata usust.

Kujundame oma arusaamu ja maailma-vaadet selle infotulva järgi, mis tuleb televisioonist ja ajalehtedest-ajakirjadest. Meist umbes 7% saab aru, mis tegelikult maailmas ja eelkõige Eestis toimub. See osa meist on säilitanud tajud ja meeled, mis tunnetavad ohtusid. Suur osa inimestest on minetanud vajaduse hankida info ja teadmised ISE – aktiivselt oma aju kasutades, analüüsides ja mõeldes.

Raamatukultuur ongi see, mida viljeledes me säilitaksime enda ja oma rahva. Sellel erialal töötades oleks nagu ülearune sellest rääkida, sest me ju loeme, vahendame, soovime... – aga mida? Teadus-

likud raamatud on jäänud tahaplaanile, kuigi need on kõige tõesema infoga. Nende lugemine eeldab iseseisvat aktiivsust. Tunneme, et me ei saa aru ja seega pole ka huvitav.

Aega oleks pidevalt nagu väga vähe. Ometi on ööpäevas ikka 24 tundi. Aga millele see kulub? Meie moraalne kohus on ennast arendada just lugemise läbi. Siis tuleb lõpuks ka tunnetus, et maailm on rikas ja see kuulub meile kõigile – jah, isegi Marss ja Veenus ja Niagara juga. Ja siis pole meil igav ja raske kuulata selliste teadmiste ja mõtteulatusega inimesi nagu Einar Laigna. Ja kui tema maailmavaade meile ei meeldi, siis oskame vastu vaielda, oma seisukohti põhjendada.

Usun, et paljud meist nautisid Einar Laigna esinemist ja vaatavad enda ümber nüüd lahtisemate silmadega. Me ei kuulnudki ju tegelikult midagi uut – meie hulgas on veel palju inimesi, kes mõtlevad samamoodi ja tunnetavad ohtusid. Aga on vaja, et keegi seda kõike vahel meelde tuletaks.

Anne Freienthal,
Alatskivi raamatukoguhoidja

“Tere! Sina siin!”

Raamatukoguhoidjate ühingu verivärskel liikmel Pille Rekkeril muljeid aastakoosolekult

Arupidamine

„Pille! Sina siin!“ kuulen seljatagant hiiatust, niipea kui olen läbi jõudnud rahvusraamatukogu fuajees sagivast rahvast ja sättinud end konverentsisaali toolile istuma.

Pööran pead ja ennäe – vana kursuseõde ja tema järel veel teinegi! Nad on üllatunud, sest olen Eesti Raamatukoguhoidjate Ühingu (ERÜ) verivärskel liikmena elu esimesel aastakoosolekul. Jah, ei ole nemand mind siin varem näinud.

Esimesed uudised vahetatud, vaatan jälle ringi – siin-seal vilksatab veelgi tuttavaid nägusid. Ja samamoodi vaatavad ringi teised – tervitavad, lehvivad, ikka kuulen sõnu: *Pole ammu näinud! Sind ma lootsingi just näha!* jne.

Mõtlen, et miks ma siin nüüd äkki õieti olen? Ei tee ma ju esimest päeva raamatukogutööd. Tegelikult tean – astusin ERÜ liikmeks, et kinnitada nelja aasta jooksul tekkinud arusaamist – teen tööd, mis mulle tõeliselt meeldib. Ja täna tundub, et kõik need inimesed, kes üle Eesti on siia

saali kokku tulnud, kinnitavad seda ühel või teisel viisil.

Ja on veel teine põhjus – kogemus ütleb, et tasub ringi käia niipalju kui võimalik, see avardab maailma meie ümber, suudame mõelda ja näha rohkem ja mis kõige tähtsam – aitab tuua sära, kasvõi pisutki, endasse ja enda ümber.

Seni, kuni heietan omi mõtteid, on kõlanud päeva tervitussõnad ja jätkanud teekonda kuulus Ivi Tingre sõrmus – ühelt säravalt isikult teisele – Ivi Eenmaalt Anne Randele.

Edasi kõnekoosolek. Huvitavad inimesed (Marek Strandberg, Anzori Barkalaja jt.) jagamas oma mõtteid huvitava teemal: raamatukogu tänapäeva turumaailmas. Kõlama jäävad märksõnad: raamatukogus käimine kui mittepoeline tegevus, mittekaubanduslik keskkond raamatukogus – uus väärtus tänapäeva ostan-müün keskkonnas, raamatukogu avatus. Mõtlemisainet jätkub!

Päeva teisel poolel saan põhjaliku ülevaate ERÜ tegevusest möödunud aastal. Lõpuks valitakse uued juhatuse liikmed – igauks ainult talle omase töösuuna ja mõt-

tega. Kõik saavad hääletada enam meeldinud kandidaadi poolt või edasiantud volituse kaudu. Viie kandidaadi seast valitakse kolm: Vallo Kelder (Viljandi Kultuuriakadeemia raamatukogunduse õppe- ja juhataja), Lea Pett (Lääne Maakonna Keskraamatukogu pearaamatukoguhoidja) ja Ülle Kuuse (Tallinna Keskraamatukogu lasteteeninduse peaspetsialist).

Muljeid on palju ja päeva lõpul, väikesel kogunemisel tordilaua juures, tunnen juba veidi tüdimustki, erinevad inimesed on korraga justkui sulandunud ühtseks raamatukoguhoidjate massiks. Aga võibolla on see märk, mis näitab, et vaatamata erinevatele eluhoiakutele, väärtustame me oma tegevusega midagi ühist.

„Siin ma olen! Nüüd me hakkame üksteist sagedamini nägema, vähemalt korra aastas,“ ütlen tuttavale Eestimaa teisest otsast: Harjumaalt, Jõgevamaalt, Tallinnast, Läänemaalt. Ma usun, et paljud aastakoosolekust osavõtnud kogesid sel päeval oma nägemis- ja mõtteruumi avardumist. Mina küll!

Tervitades

Pille Rekker Elva Linnaraamatukogust

“Külastasime Melliste ja Luunja raamatukogusid”

Sinasõprus

Võrumaa raamatukogutöötajad tähistasid tänavust emakeelepäeva 2. märtsil programmiga “Kas siis selle maa keel...”, mida toetas Eesti Kultuurkapitali Võrumaa ekspertgrupp.

Päeva esimesel poolel kuulasime Võrumaa Muuseumi vanemteaduri Arthur Ruusmaa nõuandeid raamatukogude kroonikate koostamiseks, eriti mida panna tähele nõukogude aja käsitlemisel.

Edasi jätkasime päeva Tartu maakonnas, külastasime Melliste ja Luunja raamatukogusid.

Melliste Raamatukogus ootas meid suurepärase vastuvõtt Mäksa vallavanema Margus Pleksneri, raamatukogu juhataja Aasa Sule ja raamatukoguhoidja Karin Ratassepa poolt. Imetlusväärne on Aasa Sule poolt tehtav kodulootöö. Raamatukogu uute ruumide saamise lugu on väärt eraldi raamat, aga ennastalgaval tööol on suurepärase tulemus, vähemalt meie jaoks.

Luunja Raamatukogus, mis avati pidulikult 19. novembril 2003, on tuntav mõisamaja hea aura, mis iseenesest kutsub raamatuid riulilt võtma ja lugema. Jääb

IMETLUSVÄÄRNE TULEMUS: Kolleegid Võrumaalt leidsid, et Melliste raamatukogu ruumide uuendamise lugu vääriski raamatut. Foto: Helle Laanpere

üle vaid soovida Luunja kandi lugejatele rõõmsaid lugemisemalisi, sest kogu oli hetkepilgul vaadates muljetavaldav, raamatute valik rikkalik. Soovime edu raamatupalee perele – juhataja Kairit Alverile ja raamatukoguhoidja Liivi Tennole.

Tartus külastasime Eesti Rahva Muuseumi püsiekspositsiooni “Eesti. Maa.

Rahvas. Kultuur”. Giidile esitati hulgalt küsimusi ja aeg-ajalt tekkis ekskursiooni käigus huvitav keskustelu. Lõpuks imetlesime Elsa Karin Lutz Reissaare eesti rahvarõivastes portselannukke.

Päeva lõpetasime “Vanemuise” etendusega “Viuldaja katusel”.

Inga Kuljus

Interneti püsiühendus jõudis ka Läänistesse

Kultuurisündmus

Künkliku maastiku ja metsatukkade kiuste said Lääniste küla ja raamatukogu läinud aasta lõpul interneti püsiühenduse.

Lääniste küla oma 134 elanikuga asub looduslikult kauni Ahja jõe kaldal, kus liigub palju turiste ja suvitajaid. Lääniste linnamägi on üks olulisemaid valla turismiobjekte. Selle tutvustamiseks on tehtud palju tööd külaelanike ja valla abiga.

Siiani puudus külaelanikel ja turistidel võimalus kasutada interneti. Püsiühendus puudus, sest künkliku maastiku ja metsatukkade tõttu ei jõudnud raadiolingi signaal Läänistesse. Kuna mitmetes peredes oli arvuti kas olemas või ostmisel ning raama-

tukogus polnud samuti internetiühendust, siis Võnnu teabekeskuse juhataja ja külaelanike algatusel asuti asja uurima.

Septembris pakkus firma Kernel välja oma tehnilise lahenduse ning selle teostamise maksumuse. Raamatukogu asupaigaks oleva korruselamu katusele püstitati signaali püüdmiseks 10 meetri kõrgune antennimast ja raamatukogusse paigaldati serverarvuti. Vajaliku aparatuuri ja tööde teostamise eest tasus vallavalitsus. Esimene interneti püsiühenduse soovija ühendati võrku 19. novembril, tänaseks on liitujaid juba kümme ning lähitulevikus nende arv kasvab veelgi.

Keskraamatukogu eestkostmisel eraldas Kultuuriministeerium raamatukogule raha arvuti ostmiseks. Selle raha eest ostetud komplektne arvuti on nüüdsest Lääniste rahva ja suvekülastajate kasutuses.

Lääniste raamatukogu juhataja **Riina Gordejeva**

“Meie Leht” korraldab Sirje Bärge artikli “Koostööootus” teemadel arutelu

Kohustuslik lugemisvara

“Järgneva kirjatüki kirjutasin lootuses, et see ajendab kolleege – maaraamatukoguhoidjaid kaasa mõtlema ja vaidlema. Et me suudaksime edaspidi pakkuda kaasaja nõuetele vastavat raamatukoguteenust.”

Sellise sõnumiga alustas Eesti Raamatukoguhoidjate Ühingu maaraamatukogude sektiiooni juhataja Sirje Bärge oma artiklit “Koostööootus”, mis on avaldatud ajakirja “Raamatukogu” käesoleva aasta esimeses numbris.

“Meie Leht” teeb kõigile maaraamatukoguhoidjatele ettepaneku viidatud artikkel mõttega läbi lugeda.

Teades, et “Raamatukogu” on kõikidel tasanditel töötavatele raamatukoguhoidjatele suunatud väljaanne, mis seetõttu ei saa väga põhjalikult keskenduda maaraamatukogundusega seotud arupidamistele, avab toimetis “Meie Leht” veerud kõigile, kes soovivad Sirje Bärge poolt algatatud teemadel kaasa rääkida.

Iga arvamus on oodatud!

Saadjärve Looduskeskusesse tasub alati tulla

Äksi Raamatukogu jätkab tegutsemist mullu loodud Saadjärve Looduskeskuse rüpes

Kultuuriruum

Äksi Raamatukogu juhataja **Anita Priks**:

Suvel 2004 alustas Saadjärve kaldal Äksis tegevust Saadjärve Looduskeskus, mille raames tegutsevad Saadjärve Looduskool, Soomepoiste Tubamuseum, Vooremaa Maastikukaitseala (MKA) administratsioon ja Äksi Raamatukogu.

12. juunil avati pidulikult Vooremaa MKA ja Looduskooli vstremonditud ruumid. Avamispeole olid saanud keskonnaminister Villu Reiljan, Tartu maavanem Eha Pärn, Tartu- ja Jõgevamaa Keskkonnateenistuse tegelased ning mitmed vallavanemad, Tartu valla esindajad ja muidugi kõik oma maja inimesed. Jagati vastastikku kingitusi ning lilli, peeti tavakohaseid tänu- ja õnmitluskõnesid ning arutleti tulevikuplaanide üle.

Looduskooli tegevust juhatab Eveli Tuusti, kogu maja kunstilisel küljel hoiab rangelt silma peal Anu Tsirel. Vooremaa MKA perenaiseks on juba aasta olnud Aita Saksing, kellele sekundeerivad Kaupo Mets, Madis Uibo ja Marko Angerjärv. Raamatukogu ja Soomepoiste muuseumi eest vastutab endiselt Anita Priks.

Tänaseks on koostööna juba mitmeid asjalikke mõtteid ellu viidud ning põnevaid üritusi korraldatud.

Harivad ettevõtmised

17. septembril leidis Äksi Soomepoiste Tubamuseumis aset **ajaloolane konverents**, millega tähistati 60 aasta möödumist Pilka lahingust ning üldse kogu soomepoiste lahingutegevusest Eestis.

Kohale oli saanud hulganisti soomepoiste üle terve Eesti, tähtsaid sõjaväelasi Tallinnast ja mitmeid külalisi Soomest. Koos tuletati meelde lahinguid Karjalas ning Pupastveres, mälestati manalateele läinud kaaslast ja lauldi soomepoiste hümmi.

1. novembril toimus Saadjärve Looduskeskuses Vooremaa MKA korraldatud huvitavate loengutega **konverents "Järveline Vooremaa"**.

Konverentsi puhuks sai kaminasaali üles riputatud Juuro Kuusiku šaržide näitus. Juuro Kuusik on seda omanäolist kunstijanzi viljelenud juba aastakümneid ning saanud antud alal üheks Eesti tunnetumaks tegijaks.

6. detsembril tähistati Äksis Tartumaa Muuseumi eestvedamisel Soome Vabariigi 87. aastapäeva ning avati Mika Kau-

raharju **virralisteteemaline fotonäitus „Öövalgus“**.

Avakõnes tutvustas Tartumaa Muuseumi juhataja Merike Toomas Soome ja Eesti ühist ajalugu ning Tartu vallavanem Aivar Soop rääkis Tartu valla sõprussidemetest Jyväskylä. Näitusega tutvunud külalised said kohvitassi juures vahetada oma näitusemuljeid.

Rõõmsad taaskohtumised

Aastal 2004 organiseeriti Saadjärve Looduskeskuses õige mitu kokkutulekut.

Mais kohtusid kunagise **Avangardi kolhoosi spetsialistideklubi TAREF** liikmed. Kokkutulnud 70 inimest meenutas heldimusega vanu ja kirus uusi aegu ning lõbutses niisama.

Oktoobris toimunud järjekorranumbrilt juba 5. **Avangardi kolhoosi spetsialistide ning kontoritöötajate kokkutulekule** andsid vürtsi nägusad nabatantsijad, kelle eksootilised tantsud eriti meessoosilmad särama panid. Muidugi keerutasid spetsialistid ka ise jalga, laulsid, mängisid ringmänge ja pidasid tavakohaselt plaane uueks kokkutulekuks.

Novembris lõpetasid kogunemiste sarja endised **Avangardi kanala töötajad**. Lõbustuste eest hoolitses Eiko Kuusik, kes rahvale mitu tundi muusikateraapiat tegi. Hilisemad järelkajad sellise aktiivse tegevuse kohta olid ülimalt positiivsed ning kinnitasid veelgi arvamust, et igat sorti omanäolised meelelahutused on küll kulud, kuid sellest hoolimata tasub neid edaspidigi organiseerida.

11. detsembril leidis aset **Äksi segakoori 45. tegevusjuubelile pühendatud kontsert**, kus külalisena osales ka koori ammune sõber Maarja segakoor. Lauldi lausa mitu tundi, söödi ja joodi, tantsiti ja tralliti – nii nagu ühel korralikul juubeli-peol olema peabki! Publiku rohkuse üle just kurta ei saanud, aga vähesed kokkutulnud said lusti mitme nädala jagu!

Vahva ajaviide noortele

Et talv on lindudele ja loomadele raske aeg, seda teab ju iga pisemgi koolijüts. Olukorra parandamiseks sai detsembri lõpus teoks **linnusöögimajade meisterdamise päev**. Materjali niisuguseks ettevõtmiseks annetas AS Äksi Tisler, kellele siinkohal veel kord tänu tahaks öelda. Meisterdajaid juhtivaks ning suunavaks jõuks hakkas lahkesti vooremaakas Kaupo Mets, kelle võrratut suhtlemist lastega ainult imetleda võib.

Kohale saabus ligi tosinajagu noort ja hakkajat mehepoega ning lisaks mõned

tragid piigid. Majja sisenejal võis meie kõrvulukustavat kopsimist ja haamerdamist kuuldes küll jääda mulje, et siin on parajasti neljanda korruse juurdeehitus käsil. Plaasterdamiseks jagus mitmeid katkisi näppe, kuid meistrite tööindu see ei vähendanud. Ja ei kulunud poolt päevagi, kui kõigil ehitusmeestel oli vastvalminud uhke linnumajake ette näidata.

Mitmesuguseid vahvaid tegevusi plaaniti **laste talvevaheaja sisustamiseks**. Koos kaunistati pühadeks ruume, küpsetati piparkooke ning šokolaadist maiustusi, meisterdati nahast ehtekarpe ja moekaid käevõrusid.

Vaheaeg kulmineerus **taidlusfestivaliga**, kus lapsed esitasid innukale publikule põneva ning mitmekülgse kava. Lauldi, tantsiti, loeti luuletusi ja mängiti lühinäidendit "Pipi kool". Žüriil tuli auhindade jagamisega suuri raskusi, sest kõik osavõtjad andsid endast parima ning veel enamgi. Kindlasti võitsid nii osalenud lapsed kui neid vaadanud publik!

Loodusele pühendatud aeg

Jaanuaris sai pandud algus igakuiste **loodusõhtute traditsioonile**.

Esimese õhtu külaliseks oli loodusemees ja maailmarändur Hendrik Relve, kellega koos lauldi laule, räägiti looduse-utest, vaadati slaidiprogrammi Madagaskarist ja tutvuti külalise fotonäitusega "Helmeid maailma loodusest". Samuti esitles Hendrik Relve kokkutulnuile oma reisi- raamatut "Rändaja".

Veebruari Vooremaateemalisel õhtul esines Maris Rattas huvitava loenguga "Vooremaa – geoloogiline Fenomen". Arne Ader tutvustas oma näitust "Järveline Vooremaa" ning näitas slaidiprogrammi Vooremaa aerofotodest ja üldse loodusest.

Märtsi loodusõhtul koos Jõgevamaa Keskkonnateenistuse spetsialisti Rando Omleriga olid teemaks väärilupaigad. Vaadati samateemalist fotonäitust ja slaidide ning kuulati Rando lühikest loengut. Muusikalise poole eest hoolitses Ülle Kool.

"Enesepiinamine" naistele

Ilu nõuab ohvreid ja pidevat pingutamist. Seepärast otsustasid Äksi Raamatukogu naislugejad, et on viimane aeg midagi enda heaks ette võtta.

Mõeldud – tehtud! Parimaks valikuks enesepiinamise vallas leiti **BODYSHAPING** (ehk lihastreening – aeroobika). Ja läksidki lahti kaks korda nädalas toimuvad treeningud. *Järg lk 5.*

Huvitavad mõtted, põnevad teostused

Rõõm isetegemisest: tuttava sisuga raamatule saab anda uue kujundusega teise elu

Teorõõm

Raamatu ja roosi päevale mõeldes oli Kallaste raamatukogu loovusringi tööplaanis kollaažitehnikas raamatukujundus. Kahjuks olid paljud loovusringi liikmed planeeritud õppetundide ajal haiged ja juhendamiseiga õnnestus alustada tunduvalt hiljem kui kavatsatud – oktoobri alguses.

Töö käigus tekkis ka mõte uuest tähtajast raamatute valmisaamisel. Selleks võiks olla ju jõulukuu! See oleks justkui jõulukink – mis sest, et teda ei saa, ei raatsi kohe ära kinkida... Heameelt valminud, uues kujunduses sündinud raamatust tunned ju ennekõike ise ja saad vaadata arvamusi oma lähedastega, kolleegidega. Seegi on omamoodi andmis- ja jagamisrõõ, mis kuulub jõulukuu juurde!

Helistasin EÕSi „Semud“ juhatuse esimehele Juta Jõgile ja tegin ettepaneku detsembrikuu seminaril tutvustada valminud raamatuid. Sellega oldi meelega nõus. Eesmärgiks oli näidata erinevaid võimalusi, huvitavaid mõtteid, omanäolist kujundamist.

Töö käigus ilmnis õpiringi liikmete huvi, sihikindlus ja loominguilus ning samas ka vastutus- ja kohusetundlikkus uuest aspektist. Avaldus tõsine või mitte-tõsine töösse suhtumine ehk soov viia algne mõte valitud raamatukujundusest lõpliku teostuseni või mitte.

8. detsembril 2004.a. toimus R. Kasserri „Täheraamatu“ originaali ja loovusringi liikme Ljudmilla Šarapova omaloomingulise kujundusnägemuse tutvustamine. Esitletud raamatust sai inspiratsiooni Võ-

TUTTAV SISU, UUS KUUB: Isikupärase kujundusega raamat pakub rõõmu nii autorile kui kõigile teistele uudistajatele.

rumaa Osula raamatukogu juhataja Ülle Ermel, kel tekkis mõtteid oma kooli laste juhendamiseks. Selle üle on heameel – järelikult elab raamat edasi.

Teise raamatuna sai uue kujunduse M. Snuniti „Hingelind“. Selle raamatu valis oma tööks ringi juhendaja Siiri Ušakova. Esitlusel sai kuulda, kui raske-kerge oli selle raamatu saamislugu. Kuulda sai sedagi, kui raske-kerge on üldse juhendada loovusringi, mõelda välja ja pakkuda oma ringi liikmetele uusi töid teostamiseks, et valminud töödega järjekordselt näidata, avada uusi arenguvõimalusi ja väljendusviise.

Kurb on seda tõdeda, kuid meie esitlused piirdusidki sel korral vaid kahe raamatuga. Rohkem ei olnud neid valminud ega kaasa tuua.

*Kui su südames on pesa,
milles kasvab armastus,
justkui kiintud värskel kesal
võrsub hinges andustus.*

*Hing ei saagi enne rahu,
nagu puuris rabeleb.
Arm aja andustus kui mahub,
siis kaunitl särab, võbeleb...
/Marju 08.12.04/*

Need on read omavalmistatud raamatu arvamislehekülgedelt. Kallis lugeja, kui see raamat ükskord sinuni jõuab ja kui sinagi oma arvamust avaldada soovid, siis „Hingelinnu“ puhtad leheküljed ootavad sind...

Siiri Ušakova Kallastelt

Äksi Raamatukogu jätkab tegutsemist mullu loodud Saadjärve Looduskeskuse rüpes

Algus lk 4. Pidevalt käib kohal kümmekond naist, kes näost punastena ja higist leemendades tund aega järjest ilu ning parrema enesetunde nimel end igat moodsu venitada püüavad. Kahjuks tuleb võimlemisele lisaks vähemalt trennipäeviti dieeti pidada, see aga on tunduvalt raskem katsumus. Kevadel saab meil juba aasta aega trenni tehtud ja ehk on rannahooajaks ka mingeid tulemusi märgata!

Silmailu ehib seinu

Suured ja valgusküllased ruumid Saadjärve Looduskeskuses lausa nõuavad oma seintele maale, fotosid ning igat sorti joonistusi. Miks siis mitte eksponeerida äksilastele kõike kaunist ning põnevat, mida erinevad rändnäitused võimaldavad. Nii ongi meil alanud üksjagu tööd nõudev **näituste korraldamine**.

Esimiseks pääsukeseks sai oktoobris korraldatud Maie Paju pühendusnäitus. Kevadel ootamatult meie hulgast lahkunud Maie

töötas aastakümneid Lääte Keskkoollis kunstiõpetajana. Näituse teoksaamisel ja avamisel pakkus entusiastlikku kaasabi vastloodud Maie Paju mälestusfondi eestvedaja Helle Laur. Avamisel meenutasid varalahkunud kunstnikku Maie sõbrad ning kolleegid. Külalistel oli võimalik osta kunstniku Äksis eksponeeritud kauneid natüürmorte ja akvarelle lilledest ning loodusest.

Märtsi lõpuni on võimalik vaadata Arne Aderi fotonäitust „Järveline Voore-maa“ lennust üle Vooremaa Maastikukaitseseala, Rando Omlieri fotosid erinevatest vääriselupaikadest ja Fred Jüssi loodus-fotosid Islandist Jää ja maa vahel.

Nii saabki üha uuesti ja uuesti tõeks 20. - 30. oktoobri 2004 toimunud raamatukogupäevade moto „Avastad raamatukogu – avastad maailma“ äksipärane variant: „Avastad Saadjärve Looduskeskuse – avastad maailma“!

Kui siikanti satute, tulge meile külla!

Äksi Raamatukogu juhataja **Anita Priks**

Põnev sündmustik, palju meeldejävvaid tegelasi...

Philip Pullmanni “Kuldne kompass” – lugu lapse kasvamisest eneseleidmise teel

Raamatusoovitus

Heade raamatute puhul pole küsimus selles, kui paljusid neist te suudate läbi puurida, vaid kui paljud neist teieni läbi puurivad.

M. J. Adler

Just need sõnad sobivad iseloomustama 90-ndate alguse ühe inglise parima lastekirjaniku Philip Pullmanni mitmete auhindadega pärjatud triloogia esimest osa pealkirjaga “Kuldne kompass”.

Hoogne ja põnev sündmustik, palju meeldejävvaid tegelasi, oskuslikult pakutud õpetuslik iva (mitte „nämmutamine“ ja lauspedagoogitsemine), mitmetasandilisus, igihaljastele teemadele (võim-vaim, elu-surm, hea-kuri, mina-teised) omapärase nurga alt lähenemine – need on omadused, mis köidavad nii last kui täiskasvanut. Omaette väärtusena seob seda kõike kirjaniku nauditav jutuvestmiseskus.

Lühidalt sisust

Orvust 11-aastane tüdruk Lyra on kasvatada antud Oxfordi õpetlastele.

Lyra elab poolmetsikut elu kolledži katustel ringi ronides, õpetlastele ploomikive pähe sülitades, tänavatel kakeldes ja koos kokapoiss Rogeriga mustlasi kiusates. See on tema maailm, mille lahutamatuks osaks on hingeloom daemon.

Aga Lyral on alati olnud eelaimus, et sellega maailm ei piirdu, et on olemas võimu ja intriige täis poliitikute elu, mida esindab tema onu lord Asriel. Ühel onu külaskäigul satub tüdruk riidekapis peidus olles kuulma pealt lugu salapärasest põrmust. Ühtlasi õnnestub tal ära hoida onu mõrv. Samal ajal hakkavad linnast kaduma lapsed, kes röövitakse pookijate poolt. Kadunuks jääb ka Lyra sõber Roger...

Enne aga, kui ta jõuab sõpra otsima minna, tutvub tüdruk proua Coulteriga, kauni, targa ja väliselt leebe olekuga nai-

sega, kes kutsub Lyrat assistendina kaasa Põhjapoolusele. Lahkumise eel antakse Lyrle kaasa alethiomeeter – kompassisarnane ese, mis hoiab omanikku õigel teel..

Juhuslikult kuuleb Lyra, et pr. Coulter on seotud kiriku poolt juhitud Oblatsioonikomiteega, kelle käsul röövitud lapsed katsete korraldamise eesmärgil Põhja- maale viiakse. Viimaste käigus eraldatakse lapsed hingeloomast. Lyra põgeneb ja satub ise pookijate kätte, kust ta päästetakse mustlaste poolt.

Mustlasrahvas plaanib oma laste päästmisretke ja ühtlasi saab Lyra teda tõe oma vanemate kohta. Saadud šoki mõjul õpib ta lugema alethiomeetrit. Mustlastega liituvad nõiaklanni kuningatar, pantserkaru, aeronaut ja teised. Lugeja teeb kaasa selle põneva teekonna, kus iga nurga taga on midagi üllatavat ootamas.

Hingelooma idee köidab lugejat

Mis mind selle raamatu juures sügavalt köitis, oli hingelooma ehk daemoni idee. Nimelt on igal tegelasel oma daemon, mis lapseas pidevalt muutub, täiskasvanuks saades aga omandab kindla looma kuju. Nii on teenrite hingeloomadeks tavaliselt koerad. Üldjuhul on daemonid vastassoost – on ju igas inimeses olemas vastassoos alge. Daemon on kui materialiseerunud identiteet, eneseteadvus, arengut tagav sisedialoog oma südametunnistusega.

Tegevuse telje moodustabki võimuahne Coulteri juhtimisel tegutsev kirikule alluv ja politseile toetuv Oblatsioonikomitee, mis tegeleb laste lõhestamisega ehk sideme hävitamisega lapse ja hingelooma vahel. Nimetatud komitee on totalitaarse ühiskonna andekas sümbol, tema käsilasi kutsutakse pookijateks. Laste lõhestamine on aga vaba tahte ja eneseteadvuseta võimukulekate zombide kasvatamine. Vahvaks näiteks on kaks pantserkaru, kellest üks on pettevõimule tulnud ja soovib omale üle kõige daemonit, mida nendel sõdalastest karudel pole. Kogu tema võim

püsib haledal välisel hiilgusel. Paralleelselt pakub kirjanik välja troonilt tõugatud harmoonilise ja oma aukoodeksile tugineva Lyra sõbrast karu, kellelt on võetud tema identiteedi sümbol ja eneseteostuse vahend – pantser. Nii ta siis joobki päevade viisi kanget piiritust, kuni Lyra ta vabastab.

Minu sümpaatia kuulub nõiakuningatar Serafinale, kes väljendab loodusrahva elutunnetust.

Kolmas põnev ja peamine suund, mille ümber lugu keerleb, on põrm. Põrmu võib mõista kui materialiseerunud elukogemust, tunnetust. Põrmu tõmmatakse ligi alates puberteedieast. Põrm on isiksuse unikaalsuse alus.

Neljas läbiv sümbol alethiomeeter on kui kompass tõe leidmise teel. Paraku antakse tõe vähestele, neile, kes omavad märkide lugemise oskust. Empaatiat ja intuitsioon on need omadused, mis aitavad peategelasel õppida kompassi lugema.

Kokkuvõttes on see lugu lapse küpsimisest eneseleidmise teel ja seda mõjutavatest teguritest: rahuldamatust uudishimust, autoritaarsuse eitamisest, julgusest võtta isiklik vastutus, vabast tahtest, usaldusest, empaatiast ja intuitsioonist.

Karin Evik,

Vedu raamatukogu juhataja

Veidi ka autorist

Philip Pullmann sündis aastal 1946 Norwichis. Lapsepõlves reisis palju ringi tänu sõjaväelasele isale. Lõpetas Oxfordi kolledži inglise keele õpetajana. Andis aastaid tunde teismeliste. Korraldas täiskasvanutele koolitusi loova kirjutamise ja klassikalise muinasjutu alal.

Peale aiamajas kirjutamise armastab Philip Pullmann maalida ja muusikat kuulata.

Autori õpetajakogemus ja huvi jutuvestmise vastu on ilmselt selle raamatu menu allikateks.

Tarkus tuleb tasapisi ehk tõsilugu sellest, kuidas gümnasistile ei meenu kirjaniku nimi

Argipäevapäril

Lugeja: “Mul on vaja raamatut “--- ja -----“. Aga ma ei mäleta autorit.

Tean, et sel kirjanikul on teisi raamatuid veel.”

Raamatukoguhoidja: “Selles riivis leiad Sa raamatu “--- ja a--a---“. Seejärel on raamat “-----ja -----“, siis “-----ja --- -a-a-a-a-“, siis on veel “--- ja -----“.”

Kui asendad kriipsud tähtedega, saad Sinagi teada, millised raamatud riivis reas seisavad ja kes on see tuntud kirjamees, kelle nimi õpilasele raamatukogus ei meenu.

Aasa Sulg Mellistest

“Meie Lehele” andsid sisu ja vormi Hele Ellermaa, Heikko Ellermaa, Toivo Ärtis.

Toimetuse e-post: meieleht@hot.ee Toimetuse telefon: 7414306. NB! Kõik kaastööd on ikka ja alati oodatud!

Raamatuhuvi liitis ja liigutas tartumaalasi

Aasa Sulg meenutab aega, kui Tartumaal tegutsesid raamatuklubid “Pähik” ja “Iva”

Vaimuelu

Käesoleva aasta kuulutamine “seltside aastaks” andis veelkord põhjuse pöörata pilk möödunud, aega, mida kolleegidega ja raamatukogudes lugejatega tihti omavahel nostalgias hea sõnaga meenutame. Ja pole need mitte kuldseid kuuekümnendad, vaid segased seitsmekümnendad ja kaheksakümnendad, mil Tartumaal tegutses kaks omapärast raamatuseltsi: “Pähik” ja “Iva”.

Raamatuklubi “Pähik” loomisest on möödunud täpselt 25 aastat. “Pähik” käis koos 15 aastat, “Iva” paari aasta võrra vähem. Seltsid on oma sünnile tänu võlgu tollase maakonna raamatuhingu esimehe ajakirjanik Uno Lehepuule. Täpsemalt nimetati neid raamatusõprade klubideks ja nende omanäolisus seisnes selles, et moodustatud olid nad Tartumaa majandite kirjandushuviliste ühendustena, kelle töid ja asjaajamisi koordineerisid kohalikud raamatukogud. Klubide põhitegevuseks oli raamatuhuviliste kohtumised kirjanike, kunstnike ja teiste kultuuritegelastega.

“Pähik” ühendas huvilisi Tartu-lähedastest valdadest: Ilmatsalu, Tõrvandi, Ülenurme, Roiu ja Melliste raamatukogu teeninduspiirkonnad. Kolm aastat hiljem tegutsema hakanud “Iva” aga ühendas huvilisi Emajõeest Peipsini: Melliste, Võnnu, Järvelja, Meeksi raamatukogu teeninduspiirkonnad.

Koos käidi külakorda, st järgemööda korraldati vastuvõttu ja täideti kõik see-

juures ettetulevad kohustused, nii korralduslikud kui rahalised. Kokkulepped kultuuriinimestega ja kutsekaartide trükkimine trükikojas, millele eelnes ka teksti kinnitamine Glavliiti Tartu kontoris, oli raamatuhingu juhatuse osapool.

Vaba vaimu lummuses

Kohvilaua taga toimuvatel kohtumistel anti vestluseks kirjanikule kõneaega enamasti tunni jagu, millele järgnes küsimuste-vastuste voor. Kohalike raamatuhuviliste hulgast oli tavaliselt ka leitud inimene, kes kirjaniku tekste ilmekal ettekanndel edastas. Esinejaid oli palju ja eriuilmelisi: Ain Kaalep, Mats Traat, Jüri Arrak, Albert Uustulnd, Hando Runnel, Paul Luhtein, Jaan Eilart, Jüri ja Ülo Tuulik ja paljud teisedki toonasest tänaseni tuttavad nimed. Mäletan, et kõige rahvarohkem oli 1989. a. “Pähiku” 10. aastapäeva puhul kohtumine akadeemik Gustav Naaniga Mäksa kultuurimajas.

Ühelgi õhtul ei puudunud raamatumuük. Raamatud olid Tartu raamatukauplusest “Kirjavara” varem kohale toodud ja osteti üllatavalt palju. Võimalus oli ka autogrammi võtmiseks ja nii oli müügilauale püütud alati leida kohaloleva kirjaniku raamatuid, tellides neid kasvõi pealinna raamatuladudest.

Omapärane oli ka veel see, et kuna raamatuõhtute tavaline toimumispäev oli reede, mil nädala töökoorem õlult maas ja kodused nädalavahetuse tegemised veel õlule võtmata, siis lõppes õhtu tavaliselt muusika ja seltskondliku jalakeerutamisega.

Meenutamist hea sõnaga on väärt ka tollased suvised ringsõidud Eestimaal, Lätimaal ja enam kui nädalased bussireisid Venemaal: Nikolai Nekrassovi sünnipaika Jaroslavi lähistel ning Anton Tšehhovi ja Lev Tolstoi kodurajad Melihhovos ja Jasnaja Poljanas. Kuldsetes sügislehtedes jalutamine Mihhailovkoje ja Trigoriskoje pargialleedel oli meeliülendav elamus, mida lubasid endale arvukad Puškini luule austajad.

Kõik see meenus eriti elavalt nüüd, kui Tartumaalt läksid teele tervitussõnad maestro Jaan Krossile, kes oli “Pähikus” ja “Ivas” külaliseks koos Ellen Niiduga 1984. a. aprillil.

“Pähiku” ja “Iva” asjur Aasa Sulg

JAAN KROSSILE MÕELDES:
Kollaaž ja luuletus Siiri Ušakovalt.

Lind

Hüüdis mees, musta räti all kookus:
“Kohe siit kastist lendab lind!”

Lapsesilmades õhin ja ootus,
vanalt fotolt nüüd vaatad mind.

Aastad tõid tuld ja tõid tuhka su rindu.
Suureks said, tohutult suuremaks ilm –
aga veel ikka imelist lindu
ootab su avalil lapsesilm.

Oota! Oota! Küllap ta lendab
viimaks su juurde ja miski ei loe,
kui ainult pesapaik sulle ta enda
südames püsib soe!

Siiri Ušakova

MAESTRO MELLISTES: Aasa Sulg tänab raamatuklubilaste nimel rahva kirjanik Jaan Krossi ja tema abikaasat Elle Niitu 17. aprillil 1984.

Paberilõiked – levinud käsitöölik rahvakultuuris

Loovtöö

Paberlõiked on paljude maade rahvakultuuris laialt levinud käsitöölik, seda eelkõige tänu odavale ja kättesaadavale materjalile.

Paberist ornamentide ja piltide lõikamine sai alguse 4.-5. sajandil Hiinas, paberi kodumaal, levis sealt Jaapanisse ja Türgimaale. Koos paberi valmistamise oskusega jõudis Idamaadest Euroopasse ka paberilõikekunst.

17. sajandiks olid Itaalias, Hollandis, Saksamaal, Taanis, Šveitsis, Inglismaal ja Poolas juba välja kujunenud kohalikud paberilõikestiilid. Lõigati niihästi kääridega kui noaga, nii õhukest volditud kui paksemat siledat paberit, ühe- ja mitmevärvilisi mustreid. Väga levinud oli siluettportreede lõikamine, mis võimaldas perekonnapiile tellida ka neil, kellele maalikunstniku palkamine üle jõu käis. Paberilõiketehnikas valmistati ruumikaunistusi kirikutesse ning kodudesse, muinasjuturaamatute illustratsioone, ekслиibrisseid ja õnnitluskaarte.

Hans Christian Anderseni imeteod kääridega

...ta oskas ütle mata ilusaid lugusid jutustada ja lõikas välja nii huvitavaid pilte: südameid, milles tantsisid väikesed näitsikud; lilli ja suuri losse, mille uksi sai avada; see oli tore üliõpilane!

H.C.Andersen "Väikese Ida lilled"

Peaaegu kõik Hans Christian Anderseni tuttavad on oma mälestustes maininud ka tema oskust meelitada muinasjutt

paberist välja mitte ainult sulepea, vaid ka kääride abil. Tihti keeras ja pööras ta jutustades paberitükki kääride all ja voltis loo lõpuks paberi kuulajaskonna lummatud pilkude all lahti. Pilt ei olnud tingimata illustratsiooniks jutustatud loole, vaid omamoodi piltmõistus, milles oli peidus mitu tähendust – nii nagu ka Anderseni muinasjutud sisaldavad lihtsa pealispinna all sügavaid mõtteid. Sõbrad said Andersenilt tihti kingiks pühendustega pilte, aknakaunistusi, kuuseheiteid, järjehoidjaid või lillekimpe, mida ümbritses pitsiliseks lõigatud paber.

Tänapäevani on muuseumides säilinud üle tuhande Anderseni kääride alt tulnud paberilõike. Täpsem ülevaade:

*<http://www.odmus.dk/andersen/klip/billedliste.asp?sprog=engelsk> (Anderseni paberilõiked Odenses, H. C. Anderseni Muuseumis);

*<http://www.kb.dk/elib/mss/hcaklip/index-en.htm> (Anderseni paberilõiked Kopenhagenis, Kuninglikus Raamatukogus).

Soovitusi paberilõikeks

Andersen usaldas paberit lõigates oma käteosavust ja inspiratsiooni ega teinud kunagi paberile pliatsijoonist. Paljud käärilõiketehnikat harrastavad kunstnikud visandavad siiski kõigepealt paberile kavandi.

Väljalõigatud pilt kinnitatakse kontrastses toonis aluspaberile (ainult servadest, sest paberilõike võlu tuleb esile just siis, kui pilt taustapaberil liigub ja varje heidab!). Pildi võib ka raamida.

Käärilõigete jaoks on vaja õhemat paberit, taustapaberit (võib olla paksem kartong), liimi ja terava otsaga kääre.

Õnnitluskaarte ja rippuvaid ruumikaunistusi lõigatakse noaga paksemast paberist. Selleks on vaja paksemat kartongi, (mis pikemat aega rippudes longu ei vaju!), skalpelli või hobinuga (sobib büroo- ja tarvete kauplustes müüdiv väljalükatava teraga nuga), lõikamisalust (sobib remondist jäänud tükk pörandakattematerjali), kääre, kaartide jaoks kontrastset taustapaberit.

Kui käärilõigete puhul võib osavam kunstnik käärid kohe paberisse lüüa, siis noaga lõikamisel on parem enne kavand kartongile kanda. Selle võib ise joonistada või kasutada kunstnike disainitud kavandeid, mida lisaks hobiraamatutele võib leida paljudelt internetiaadressidelt (otsisõnaks näiteks *papercutting* või *papierschnitte*).

Heledamale kartongile võib kavandi kanda aknal vastu valgust joonistades. Tumedamale kartongile tuleb kavand joonistada kopeerpaberi abil. NB! Mõlemal juhul tuleb arvestada, et kaardil ja rippuval ruumikaunistusel on hiljem vaadeldavad mõlemad paberipooled! Joonistada tuleb täpselt ja hiljem lõigata nii, et pliatsijoon jääb selle tüki peale, mille välja lõikate.

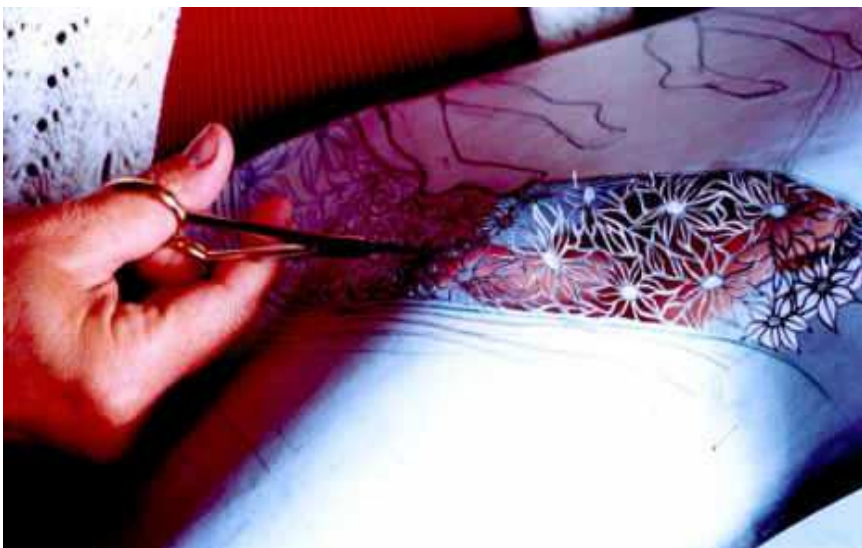
Lõigata tuleb kindlasti lõikealusel – esiteks laua säästmiseks, teiseks selleks, et noatera saaks paberist läbi pehme aluse sisse vajuda. Noatera lükatakse umbes sentimeetri võrra välja, nuga hoitakse pea-aegu nagu pliatsit: nimetissõrm surub pealt, põial toetab ühelt ja Pikk-Peeter teiselt poolt. Noapära on suunatud lõikekääre üla poole. Mida väiksema nurga all nuga paberi suhtes hoitakse, seda pikemalt vajub tera paberisse. Paberit lõhkuma noa tera võib olla nüriks läinud – siis tuleb tera järgmise joone juurest ära murda.

Kõik eemaldatava tüki nurgad tuleb täpselt välja lõigata. Kui tükk ei tule kohe pildist välja, ei maksa jõuga tõmmata, ilusa tulemuse saamiseks on parem kinnijäänud osa lahti lõigata. Kumeraid kaari lõigates on esialgu õigem lõigata lühikesete tõmmetega, iga kord tööd natuke pöörates.

Õnnitluskaardi esiküljele lõigatud pildi taustaks võib klepida kontrasttoonis paberi kaardi siseküljel nii paremale kui vasakule, otse väljalõigatud pildi taha. Viimasel juhul võib taustapaberi kinnitada ainult ülaservast, et pilt oleks elavam ja liikuvam.

Ja kui esimese pildi juures tundub käsi kohmakas ja nuga liigub paberil omatahtsi, ei maksa heituda! Proovige kätt hoida erinevates asendites, kuni leiata sellise, mis juhib nuga kõige kindlamalt ja töö hakkab sujuma!

Helle Laanpere

OSKAJA TEEB KÄÄRIDEGA IMET: Huvilised leiavad paberilõike kohta infot näiteks koduleheküljelt <http://www.connyriemers.com/Kniptechnik.htm>

Rennale tähtpäeva puhul

“Täitku Sinu hinge rahulolu, sest Sa oled tõesti korda saatnud nii palju head!”

Tunnustus

*Sünnipäeval soovitakse ikka palju õnne:
mis see ÖNN just täpselt on, keegi vist ei
tea...*

*On see see, kui hinge täidab
rahulolutunne
päevist, millal korda saatsid midagi, mis
hea?
V.Osila*

Uskumatu, kuid tõsi. Täpselt 35 aastat oled Sa vedanud kultuurivankrit Võnnus.

Alates märtsipäevast 1970. aastal pole seal toimunud ühtegi tähtsamat kultuuri-sündmust ilma Sinu eestvedamise või toeta. Rääkimata lihtsalt raamatukogu ettevõtmistest. Olid ajad, mil osalesime agaalraamatuse klubi “Iva” ridades. Sina olid see, kes võttis Võnnu rahva kaasa ning viis Mellistesse, Tõrvandisse, Järveljale, Meeksisse ja mujalegi. Palju kohtumisi kirjarahvaga toimus ka Võnnus.

Meeldejäävad on olnud Gustav Suitsu tähtpäevade tähistamised Võnnus. Tutvumised Võnnu kiriku, surnuaia ja Suitsu sünnikohaga, mälestuskivi avamine – ikka Sinu eestvõttel.

Aastatega oled muutunud ikka aktiivsemaks. Aastal 1995 olid Võnnu rahvakultuuripäevade algatajate hulgas. Kuna ettevõtmine oli uus, tuli Sul eriti palju vaeva näha. Lõpptulemusena sai Võnnu kihelkonna rahvas üle aastakümnete kokku ning üritus õnnestus suurepäraselt. Al-

JUUBILAR: Renna Rebane on olnud aastakümneid Võnnu raamatukogu imetusväärset toimekaks perenaiseks.

gus oli tehtud ning nüüd on juba V kihelkonnapäevad läbi viidud. Ikka Sinu toel.

1997. ja 2003. aastal toimusid Kurista külapäevad. Sina olid põhiline algataja, organiseerija. Ja muidugi projektide kirjutaja.

Viimastel aastatel on lisaks raamatukogutööle ehk enam tegemist olnud Võnnus 95. aastapäeval taasavatud Löökesse seltsiga. Olid ju Sina seltsi põhikirja, määruste ja muude avamiseks nõutavate dokumentide koostaja. Seltsi üritused, aruanded tegevuse kohta – ikka Sinu õlgadel. Kuidas küll jaksad?

Võnnu rahvas on Sind lisaks muule vajanud ka stendide, plakatite ja ka tänu-

ning õnnitluskirjade kirjutajana. Seda tänu Sinu heale kalligraafilisele ilukirjale.

Meile, kolleegidele, oled Sa ikka olnud suurepärase mõttekaaslane. Imetleme Su teadmisanu. Püüad ikka ajaga kaasa käia, osaleda tingimata seminaridel, ka vabariiklikel. Alati abivalmis, sõbralik, südame-lik, nooruslik...

Renna! Oleme tänulikud ja rõõmsad, et Sa meil olemas oled. Jätkugu Sul tervist, senist tarmukust ja ÖNNE edasiseks!

Täitku Sinu hinge rahulolu, sest Sa oled tõesti korda saatnud nii palju head!

Kolleegide nimel **Ene Runtel**

Kallis Elle!

Jaan Kaplinski on kirjutanud:

*väike pehme soe
piimalõhnane
tombuke elu
suigatamas
esivanemate laulu*

*nii väikesed
sinu väiksuse kõrval
kõik suured
asjad
ja sõnad*

*saatus
rahvus
kultuur*

Õnnitleme poja sünni puhul!

Õnnesoovid kolleegidele - sünnipäevalastele

Tähtpäevakajastus

Sünnipäevalised veebruaris 2005

20. veebruar	Sigrid Piiri	49
24. veebruar	Tiiu Erlemann	72
26. veebruar	Hele Ellermaa	49

Sünnipäevaline märtsis 2005

02. märts	Renna Rebane	65
08. märts	Heli Nemvalts	50
11. märts	Eve Toots	50
15. märts	Priit Laineste	44
17. märts	Malle Kivisild	65
21. märts	Elga Alberi	59
22. märts	Margarita Ratman	32

26. märts	Margit Paap	41
26. märts	Ene Hansen	62

Sünnipäevalised aprillis 2005

02. aprill	Kersti Neemeste	43
03. aprill	Olga Haljaste	41
03. aprill	Anita Priks	43
10. aprill	Marje Jokk	63
16. aprill	Siiri Ušakova	52

Sünnipäevalised mais 2005

03. mai	Aet Sule	56
14. mai	Tiina Arike	41
15. mai	Pille Rekker	35
21. mai	Sirje Dementjeva	46